

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vovc Liviu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vovc Liviu împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 8 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-845/24
NR. PIGD 2-24112257-01-3ra-11102024)*

Inadmisibilitatea recursului care nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Contestațiile în materie electorală.

Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, A. Braga, V. Sîrbu

14 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Vovc Liviu.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Pe 4 octombrie 2024 reclamantul Vovc Liviu, în calitate de conducător al grupului de inițiativă pentru susținerea candidatului la funcția de Președinte al Republicii Moldova, a domnului Țicu Octavian, a depus cerere de chemare în judecată către Comisia Electorală Centrală, solicitând anularea pct. 3 al hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2986 din 1 octombrie 2024.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 23 august 2024, grupul de inițiativă pentru susținerea candidaturii lui Țicu Octavian la funcția de Președinte al Republicii Moldova a fost constituit în conformitate cu prevederile Codului electoral și a fost înregistrat la Comisia Electorală Centrală prin hotărârea CEC nr. 2725 din 23 august 2024. Grupul de inițiativă a avut drept scop colectarea semnăturilor necesare pentru susținerea candidaturii lui Țicu Octavian în alegerile prezidențiale din 2024.

3. În conformitate cu prevederile art. 56 din Codul electoral, grupul de inițiativă a deschis un cont bancar cu mențiunea „Destinat grupului de inițiativă”, pentru gestionarea fondurilor necesare desfășurării activităților de campanie și colectare de semnături.

4. Pe parcursul activităților de campanie, grupul de inițiativă a acumulat fonduri din donații și alte surse legale, declarând toate veniturile și cheltuielile conform legislației. În conformitate cu reglementările legale, grupul a prezentat periodic rapoarte financiare către Comisia Electorală Centrală, inclusiv raportul final, depus la data de 24 septembrie 2024, care a inclus informații detaliate privind veniturile totale în sumă de 103 800 lei și cheltuieli totale de 93 717 lei. Soldul rămas la sfârșitul perioadei de activitate a grupului de inițiativă a fost de 10 083 lei.

5. La 23 septembrie 2024, grupul de inițiativă a transferat suma de 10 083 lei din contul „Destinat grupului de inițiativă” în contul bancar al Partidului Politic „Platforma Demnitate și Adevăr”, în conformitate cu dispozițiile art. 56 alin. (15) lit. a) din Codul electoral. Acest transfer a fost

comunicat către Comisia Electorală Centrală, prin adresa înregistrată sub nr.CEC-7/410.

6. Prin hotărârea nr. 2986 din 1 octombrie 2024, Comisia Electorală Centrală a constatat că transferul soldului în contul Partidului Politic „Platforma Demnitate și Adevăr” s-a efectuat în lipsa unei prevederi explicite în acordul de constituire al Blocului Electoral „Împreună”, din care făcea parte partidul. Comisia Electorală Centrală a considerat că acest transfer a fost efectuat contrar condițiilor reglementate de Codul electoral și a somat grupul de inițiativă să verse suma de 10 083 lei în bugetul de stat.

7. Nefiind de acord hotărârea nominalizată, grupul de inițiativă a înaintat cererea în vederea anulării pct. 3 al dispozitivului hotărârii: „Se atenționează grupul de inițiativă pentru colectarea semnăturilor în susținerea candidatului Octavian Țicu asupra obligației de a respecta prevederile art. 56 alin. (15) din Codul electoral nr. 325/2022 și se somează să verse în bugetul de stat suma în mărime de 10 083 lei (conform celor constatate în punctul 4 din partea motivată a prezentei hotărâri) cu informarea, până la ora 17:00 a zilei de 4 octombrie 2024, despre măsurile întreprinse și prezentarea documentelor ce confirmă virarea în bugetul de stat a sumei menționate”.

8. Reclamantul a indicat că, grupul de inițiativă pentru susținerea lui Octavian Țicu a fost constituit sub egida Partidului Politic „Platforma Demnitate și Adevăr”. Astfel, conform excepției prevăzută la lit. a), transferul soldului de 10 083 lei în contul partidului este permis de lege. Nu există nici o interdicție explicită privind acest tip de transfer, atât timp cât este informată Comisia Electorală Centrală și respectate procedurile stabilite.

9. Transferul soldului către contul Partidului „Platforma Demnitate și Adevăr” a fost raportat către Comisia Electorală Centrală prin adresa înregistrată sub nr. CEC-7/410 din 23 septembrie 2024. Această comunicare respectă condiția din alin. (15) lit. a), care impune informarea imediată a Comisiei despre transfer.

10. Reclamantul a menționat că, critica Comisiei Electorale Centrale se bazează pe faptul că acordul de constituire al Blocului Electoral „Împreună” nu conține o clauză explicită privind transferul soldului către contul partidului. Totuși, Codul electoral nu condiționează în mod direct acest tip de transfer de includerea unei astfel de prevederi în acordul blocului electoral. Legea oferă clar partidelor politice această opțiune de a transfera soldul, astfel încât lipsa unei clauze în acord nu reprezintă o încălcare.

11. Reclamantul a susținut că, potrivit Codului administrativ, autoritățile publice în exercitarea atribuțiilor, competențelor și prerogativelor atribuite lor prin lege, sunt ținute să respecte și să aplice în mod corespunzător

prevederile legale care guvernează raporturile juridice gestionate, fiind interzisă întreprinderea de măsuri arbitrare.

12. Reclamantul a considerat că, caracterul arbitrar al deciziei în cauză, creează o situație de incertitudine juridică incompatibilă cu cerințele statului de drept, prin faptul că în urma emiterii actului administrativ reclamantul nu putea să adopte un comportament care îi garanta exercitarea drepturilor sale.

13. Prin emiterea actului administrativ contestat și celor premergătoare s-a creat o situație de incertitudine juridică pentru reclamant. Or, din aplicarea extensivă a cadrului legal, reclamantul nu a fost în stare să-și determine un comportament juridic adecvat să-și protejeze interesele, precum și să satisfacă cerințele legale ale pârâtului.

14. Nerespectarea principiului certitudinii juridice a constituit temei pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională în examinarea unor prevederi ale Legii nr. 845-XII din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Curtea menționează că, principiul certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept, consfințit prin art. 1 alin.(3) din Constituție. Așadar, asigurarea și respectarea principiului certitudinii juridice obligă statul să edicteze într-o manieră previzibilă normele adoptate.

15. Lipsa de certitudine juridică a actului contestat, determină și abordarea disproporționată a pârâtului, care inițial a acceptat tacit instituirea servituții, iar, ulterior, a negat acest drept.

16. Pe cale de consecință se învederează că, în speța dedusă judecății autoritatea publică, la emiterea actului administrativ contestat nu a ținut cont de prevederile art. 29 din Codul administrativ cu referire la proporționalitatea și rezonabilitatea sancțiunii disciplinare aplicate reclamantului.

17. Sintetizând concluziile și argumentele autorității pârâte reținute și puse la temelia dispoziției actului administrativ defavorabil contestat, reclamantul a considerat că autoritatea pârâtă nu a luat în considerare toate faptele relevante speței și a aplicat acestuia din urmă o soluție disproporționat în raport cu solicitările sale.

18. În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 91 alin. (5) din Codul electoral și art. 17, 19, 20, 21, 23, 30, 31, 39, 141 alin. (1), 171, 172, 195, 206 alin. (1) lit. a), 211, 212, 219 și 224 lit. a) din Codul administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

19. Prin hotărârea din 8 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Vovc Liviu, conducătorul grupului de inițiativă pentru susținerea candidatului la funcția de Președinte al Republicii Moldova, a domnului Țicu Octavian împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea pct.3 din hotărârea nr. 2986 din 1 octombrie 2024 (f.d. 41, 42-53).

20. În motivarea hotărârii, instanța de fond a subliniat că Grupul de inițiativă pentru susținerea candidatului la funcția de Președinte al Republicii Moldova, prin intermediul conducătorului său, Vovc Liviu revendică încălcarea dreptului său, prin obligarea grupului de inițiativă să verse în buget suma de 10 083 lei, care efectiv a fost transferată Partidului Politic „Platforma Demnitate și Adevăr”, considerând că în acest sens Comisia Electorală Centrală urma să aplice dispozițiile art.56 alin. (15) lit. a) Codul electoral.

21. Curtea de Apel Chișinău a menționat că potrivit Acordului de constituire al Blocului Electoral „Împreună”, constituit din Partidul Politic „Platforma Demnitate și Adevăr”, Partidul Politic „Liga Orașelor și Comunelor” și Partidul Politic „Partidul Schimbării” părțile semnatare au prevăzut la pct. 13 procedura de rambursare al creditului și repartizare al cheltuielilor aferente participării în cadrul alegerilor pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova din 20 octombrie 2024 (f.d. 26-30, dosar administrativ). Astfel, instanța a accentuat că potrivit Acordului de constituire părțile nu au prevăzut procedura de transferare al soldului din contul destinat grupului de inițiativă la contul bancar al vreunui din partidele politice.

22. Instanța de fond a apreciat ca fiind întemeiată concluzia Comisiei Electorale Centrale reflectată în pct. 3 al hotărârii nr. 2986 din 1 octombrie 2024, potrivit căreia grupul de inițiativă pentru colectarea semnăturilor în susținerea candidatului Țicu Octavian a fost obligat să verse în bugetul de stat suma în mărime de 10 083 lei, întrucât în situația respectivă nu pot fi aplicate excepțiile prevăzute la art. 56 alin. (15) lit. a) din Codul electoral, dat fiind că grupul de inițiativă în susținerea candidatului la funcția de Președinte al Republicii Moldova, a lui Țicu Octavian, a fost desemnat de Blocul Electoral „Împreună” și nicidecum de către Partidul Politic „Platforma Demnitate și Adevăr”, astfel în această situație urmează a se verifica dacă sunt întrunite condițiile cu privire la blocul electoral, care sunt specificate la art. 56 alin. (15) lit. d).

23. Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că alegațiile reclamantului, referitor la aplicabilitatea prevederilor art. 56 alin. (15) lit. a) din Codul electoral, excepția de la regula generală care stabilește că după prezentarea și examinarea rapoartelor finale, grupul de inițiativă este obligat să transfere soldul destinat grupului de inițiativă în bugetul de stat și să întreprindă acțiunile de suspendare sau închidere a contului conform procedurilor interne ale băncilor, nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că grupul de inițiativă în susținerea domnului Țîcu Octavian, a fost înregistrat ca fiind desemnat din partea unui bloc electoral și nu de către un partid politic, iar în acest sens, urmează să se verifice aplicabilitatea excepțiilor prevăzute la art. 56 alin. (15) lit. d) din Codul electoral, care presupune reglementarea în actul de constituire al blocului electoral al procedurii de transferare al soldului ce a fost destinat grupului de inițiativă la contul bancar al partidului politic, la caz blocul electoral a fost constituit din 3 partide politice, ceea ce nu a fost realizat la caz, nefiind atare prevederi specificate în acord, faptele respective fiind confirmate nemijlocit de către Vovc Liviu în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond.

24. Prima instanță a notat că din moment ce Blocul Electoral „Împreună” în Actul de constituire nu a reglementat procedura de transferare al mijloacelor bănești din contul grupului de inițiativă la către unul dintre cele 3 partide politice, după cum pretinde la caz reclamantul, urmează să fi aplicată obligația grupului de inițiativă de a transfera mijloacele bănești la bugetul de stat potrivit regulii generale, fapt corect sesizat prin pct. 3 al hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2986 din 1 octombrie 2024.

25. Cu referire la respectarea principiului proporționalității Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că autoritatea publică a atenționat grupul de inițiativă cu privire la respectarea dispozițiilor art. 56 alin. (15) din Codul electoral, nefiindu-i aplicate alte sancțiuni.

26. În concluzie, prima instanță a stabilit că nu există careva premise cu privire la anularea pct. 3 al hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2986 din 1 octombrie 2024, în partea în care este vizat grupul de inițiativă pentru susținerea candidatului la funcția de Președinte al Republicii Moldova, a domnului Țîcu Octavian, dat fiind faptul că această obligație rezultă nemijlocit din dispozițiile art. 56 alin. (15) Codul electoral, nefiind aplicabilă la caz niciuna din excepțiile enumerate supra.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

27. La 11 octombrie 2024, Vovc Liviu a depus recurs împotriva hotărârii din 08 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 60-61).

ARGUMENTELE RECURSULUI

28. În motivarea recursului, Vovc Liviu a invocat că aprecierea Curții de Apel este eronată, iar hotărârea emisă în acest sens, este arbitrară și prezintă o apreciere unilaterală și nerezonabilă față de cadrul legal al finanțării campaniilor electorale, precum și a circumstanțelor expuse în contestația inițială.

29. Vovc Liviu a menționat că Curtea de Apel Chișinău eronat a stabilit că reclamantul nu a îndeplinit condiția stabilită de lege referitor la transferarea soldului și închiderea contului. Din materialele dosarului administrativ rezultă cu celeritate că recurentul a informat Comisia Electorală Centrală despre fapte întreprinse.

30. A evidențiat că instanța de fond nu a apreciat just faptul că recurentul s-a conformat prevederilor art. 56 alin. (15) din Codul electoral, dar și a apreciat eronat și nerezonabil faptul că sancțiunea impusă de Comisia Electorală Centrală este justă, în pofida faptului că alin. (16) determină că prin hotărâre Comisiei Electorale Centrale obligă banca (nu grupul de inițiativă) la transferarea soldului din contul cu mențiunea „Fond electoral” /„Destinat grupului de inițiativă” în bugetul de stat.

31. În concluzie recurentul a subliniat că prevederile aplicate de Comisia Electorală Centrală și susținute de Curtea de Apel Chișinău, art. 56 alin. (16) din Codul electoral, sunt aplicabile în raport cu băncile, nu și concurenților electorali. Prevederile menționate, sunt realizate de către Comisia Electorală Centrală în cazul exclusiv în care concurentul electoral nu își închide contul electoral, în modul stabilit de lege.

POZIȚIA INTIMATULUI

32. Prin referința depusă la 13 octombrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Comisia Electorală Centrală a solicitat declararea recursului inadmisibil, menționând că recurentul nu a formulat nicio concluzie incidentă recursului și din această cauză Comisia este în imposibilitate de a se pronunța asupra recursului în situația în care nu a fost prezentat niciun motiv nou.

33. Totodată, a susținut că instanța de fond a concluzionat întemeiat că în speță excepția prevăzută la art. 56, alin. (15) lit. a) din Codul electoral, nu poate fi aplicată, deoarece grupul de inițiativă a fost constituit de Blocul Electoral „Împreună” și nu de către Partidul Politic „Platforma Demnitate și Adevăr”, iar părțile nu au prevăzut procedura de transfer al soldului din contul destinat grupului de inițiativă pe contul bancar al vreunuia dintre partidele politice (f.d.69-71).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 95 alin. (1) din Codul electoral:

„În perioada electorală, termenul general de depunere a contestațiilor este de 3 zile, care se calculează începând cu ziua următoare zilei în care a fost săvârșită acțiunea, a fost identificată inacțiunea sau a fost adoptată hotărârea.”

35. Art. 95 alin. (8) din Codul electoral:

„Înaintarea acțiunilor în contencios administrativ, precum și exercitarea căilor de atac împotriva actelor judecătorești se efectuează în termenul stabilit la alin. (1).”

36. Art. 100 alin. (1) din Codul electoral:

„În perioada electorală, autoritățile competente examinează contestațiile în termen de 3 zile de la depunere, dar nu mai târziu de ziua alegerilor. La examinarea litigiilor electorale, instanțele judecătorești aplică același termen, inclusiv în cadrul procedurilor de exercitare a căilor de atac.”

37. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

38. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

39. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 8 octombrie 2024 și conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, hotărârea motivată a fost notificată recurentului la 9 octombrie 2024 (f.d. 55).

La 11 octombrie 2024, Vovc Liviu a depus recurs împotriva hotărârii din 08 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

În asemenea circumstanțe Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

41. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Vovc Liviu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta ar fi arbitrară sau că s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Vovc Liviu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

46. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

48. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.

230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

51. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vovc Liviu.

52. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 98 alin. (1) pct. 4) din Codul electoral, art. 230 și 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vovc Liviu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă